якби нікого не було,

чи ти б тоді була,

приберігаючи тепло

до витоків тепла,

до перелистування лун

і відлипання крил –

який би скрушився валун

аби тебе відкрив,

якими в озероснігах

дрімали б комиші,

і з-понад чим стирався страх

у кутиках душі